

FRANÇOIS ROUSTANG

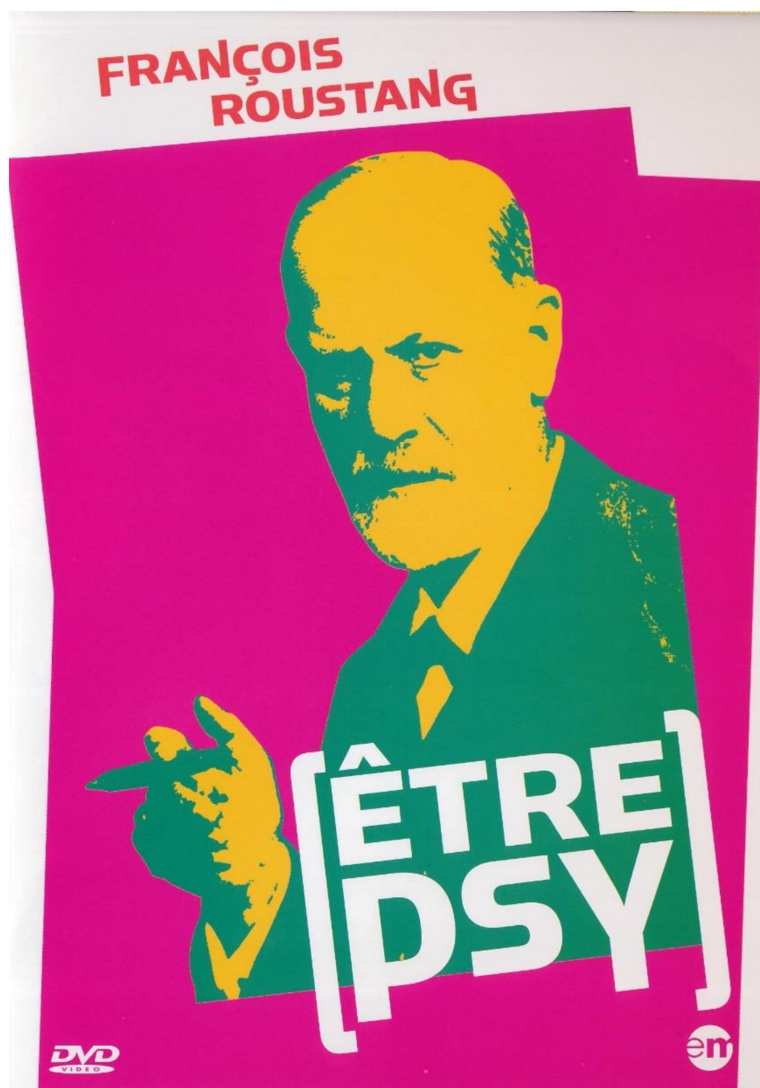
23 aprilie 1923 - 23 noiembrie 2016

Face studii de filosofie, teologie, apoi psihopatologie și e membru al Ordinului Iezuit. Între 1965 și 1981 e membru al Școlii Freudiene din Paris a lui Jacques Lacan, devenind analist după doi ani de analiză cu Serge Leclaire. În 1966, în urma unui articol, „Al treilea om”, însuși papa Paul VI se simte „foarte afectat” și îl demite din funcțiile sale. Puțin mai târziu, părăsește instituția catolică și devine psihanalist, căsătorindu-se ulterior. În timp ce trăiește această experiență ca o eliberare, este uimit să constate spiritul se submisiune ce domnește în sânul Școlii Freudiene, interesându-se atunci de chestiunea relațiilor maestru-discipol în istoria psihanalizei.
În 1976, în „Un destin atât de funest”, face o lectură critică a relațiilor dintre Freud și „discipolii” săi. Din 1978 devine interesat de hipnoză, subliniind rolul sugestiei în cura analitică. În 3 noiembrie 1980, participă activ la fondarea „Colegiului Psihanaliștilor”.
Se formează în hipnoză cu Judith Fleiss și hipnoterapeuți americani formați de Milton Erickson. Din 1991 se impune ca o referrință în lumea francofonă a celor ce încearcă să teoretizeze practica hipnozei. Opera sa păstrează

influențe din Nietzsche, Wittgenstein, Hegel, Erickson, Leon Chertok, Michel Henri, Michel Jouvet, Daniel Stern, Jean Francois Billeter, Gregory Bateson.

Cărți:
2015. Niciodată contra, mai întâi: Prezența unui corp
2015. Influență
2015. Ce este hipnoza?
2014. Foi uitate, foi regăsite
2013. Să fii Psy
2012. Hipnoza sau porțiile vindecării
2011. Dialogul socratic
2010. Cum să faci să râdă un paranoiac?
2009. Secretul lui Socrate pentru a schimba viața
2009. Un destin atât de funest
2009. Lacan: De la echivoc la impas
2009. Ea nu-l mai lasă
2009. Balul mascat al lui Giacomo Casanova: (1725-1798)
2006. Să știi să aștepți
2006. Terapeutul și pacientul său: Interviuri cu Piere Babin
2005. Magnetismul animal: Nașterea hipnozei
2003. E suficient un gest
2003. Obiectivare și obiectificare
2000. Sfârșitul plângerii
1994. Ce este hipnoza?
1992. Pe cine prinde Psihanaliza, deja nu-l mai lasă
1991. Influență
1990. Deziluzia lacaniană
1989. Subiectul freudian
1986. Teribilă Măestrie: Discipolatul de la Freud la Lacan
1986. Lacan, de la echivoc la impas
1985. O filosofie pentru psihanaliză
1985. Balul mascat al lui Giacomo Cassanova
1983. Un discurs natural
1983. Psihanaliști, mitul lui unu în fantasmă și în realitatea politică
1982. Incertitudinea
1980. Ea nu-l mai lasă
1980. Hipnoză și psihanaliză
1976. Un destin atât de funest

1967. Sfântul Ignațiu. Constituții ale Ordinului Iezuit
1966. Al treilea om
1963. O inițiere la viața spirituală
1961. Iezuiți ai Noii-Franțe

1983. SĂ FII PSY

„Nu vă încredeți în a înțelege...” - Jacques Lacan

„Interpretarea este total aberantă, nu servește la nimic, înțelegerea nu servește la nimic...

Avem nevoie de o prezență, prezența este ceea ce rămâne, atunci când înlăturăm unui om intelectul și afectivul, rămâne vitalul, cineva care este viu...

Atunci când cineva se poate reduce la starea de a fi viu, în acel moment el este deja vindecat...

Să știi cine ești este complet inutil, să te analizezi este total inutil, este nociv, pentru că ieși din existența ta, te privești în loc să trăiești...”